

MIJNE HULP . . .

Mijne hulp is van den Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft. Psalm 124:2.

Wij voelen ons vaak zoo krachteloos en hulpeloos. Er zijn dagen in ons leven, dat wij meenen héél wat te beteekenen. Het schijnt ons voor den wind te gaan, wij genieten voorspoed en van de menschen waardeering en vriendschap. Maar al heel spoedig blijkt — en God geve, dat het blijkt — hoe ijdel dit alles is. Wij krijgen te kampen met tegenspoeden, met moeite of zorgen, wij worden bedrogen door de menschen en vrienden stellen ons te leur. Dan zijn wij eenzaam en aan ons zelf overgelaten. Tenzij wij weten waar hulp en troost te verkrijgen is.

En nu is dit het opmerkelijke. Vele menschen trachten bij den Heere troost te vinden als zij in moeite en ellende zijn. En dan blijft vaak die hulp uit. Omdat zij den Heere niet gekend hebben in de dagen van voorspoed. God is maar niet een soort — het zij met eerbied gezegd — „Verzekering tegen verdriet”. Zeer zeker werd de Heere dikwijls gevonden in een diepen weg van lijden en zorgen, maar een hulp in dagen van benauwdheden wil Hij pas zijn als Hij ook in dagen van voorspoed onze God is.

's Heeren hulp is maar niet een medicijn, die gegeven wordt in dagen van ziekte. Wij moeten ons geheele leven, ons gansche ik, steeds openstellen voor de instraling Zijner Goddelijkheid.

Dan worden wij doorlicht door de Zon der gerechtigheid, dan worden wij eenswillend met Zijn wil, dan leeren wij iets te zien van het goddelijk waarom der dingen. Die „hulp van den Heere” is de logische consequentie van ons in God verzekerd leven. Daarom kunnen wij ons niet verwonderen als het kind Gods in voorspoed dankbaar maar ook in tegenspoed stil is. Het aanvaardt zijn levenslot van den Heere, bij Wien het zich geborgen weet.

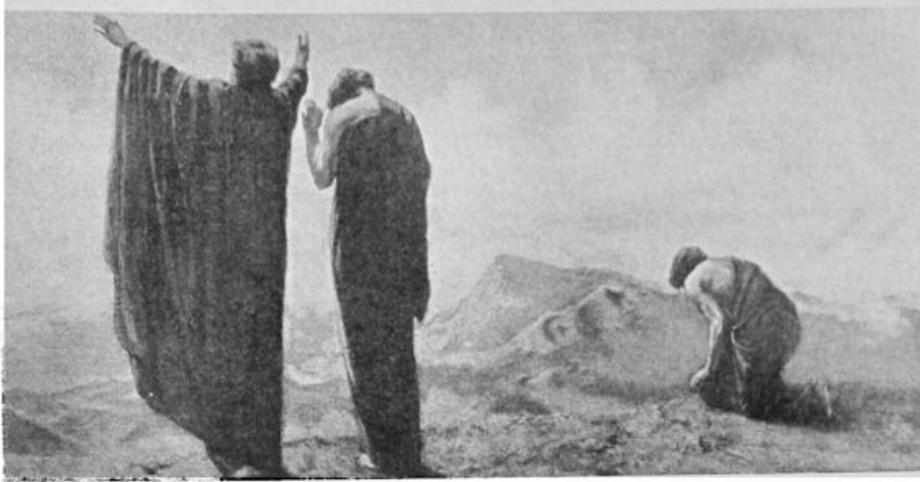
„Mijne hulp is van den Heere, die hemel en aarde gemaakt heeft.” Doet die laatste bepaling er iets toe? Zeker. Heel de oorsprong en gang der schepping is van den Heere. Hij „telt het getal der sterren”, Hij „noemt ze alle bij name”, Hij „gebiedt de wolken van boven”, door Hem „is de aarde gesteld in juiste palen”. Zóó groot, zóó oneindig, zóó onbegrijpelijk is de grootheid des Heeren, dat Hij de gansche schepping — ook het kleine, de muschjes — onderhoudt en regeert. En zou God nu ons leven niet zóó besturen als noodig is?

Als noodig is, niet, zooals ons in de allereerste plaats het beste schijnt. Want ook als ons persoonlijk wereldsch welzijn niet bevorderd werd, dan kan het toch gaan zooals het gaat, omdat dit het beste in het plan des Heeren past. Evenmin als de loop der sterren, de gang der planeten, de vorming der bergen er is om de schepping zelf, maar om dienstbaar te zijn aan Gods plan, evenmin is ons leven in de allereerste plaats voor ons zelf bestemd. Ons leven is voor God. En als wij den Heere in onze blijde dagen hebben leeren kennen, als wij eenswillend zijn geworden met onzen Vader in den Hemel, dan weten wij het en willen niet anders — dat de gang van ons leven moet

medewerken in het Goddelijk plan van Hem die ons leven bestuurt. Wij leven niet onszelf, doch wij leven Christus.

Als wij zoover gekomen zijn, ach, dan kunnen wij in God niet meer zien alleen den Heere, want Hij wil niet en wilt. Toch „Onze Hulp”. Die nooit teleurstelt. Die nimmer beschaamt, omdat Hij ons zachtken leidt naar de grazige weiden van Zijn heil.

Nu is het zóó, dat dit alles gemakkelijk neergeschreven, doch uiterst moeilijk beleefd wordt. Tot de persoonlijke ervaring dezer waarheden komt de mensch slechts door de genade des Heeren. Want wij hangen nog zoo aan ons zelf en het leven, zooals wij dat voor ons zien als het beste. Ook zij, die zich kinderen Gods gelooven, worden nog zoo in beslag genomen door het aardsche, dat zij dreigen — indien dit mogelijk ware — het hemelsche te verliezen. Er is in Engelsch-Indië

Die hemel en aarde gemaakt heeft.

een, natuurlijk heidensche leer die er haar volgelingen toe verplicht, steeds langdurig te strijden, om los te worden van het aardsche en geheel op te gaan in het hemelsche. Wij kunnen hierin veel van de Indiërs leeren. Ook ons streven, onze strijd moet steeds in deze richting gaan en dit is juist het eigenlijke van des Heeren hulp, dat de Heilige ons tot dien strijd sterkt. Want ten slotte is het niet het Stoïcijnse

zich over tegenspoeden heen zetten, het heroïek dragen van smart en zorgen, wat een gevolg zou zijn van des Heeren hulp, maar dit is het, dat wij gaan met den Heere, leunende op des Allerhoogsten steun altijd, in voorspoed en tegenspoed, tot wij komen in het land der rust, het heerlijk land der belofte.

Zoover kunnen wij alleen komen door een steeds nauwer contact met den Heere, waartoe Jezus de Weg is. Buiten Hem zal ons zoeken ijdel en het vinden niet mogelijk zijn. Hij is het, die ons tot den Vader leidt, die hulpeloos aan het Kruis hing om ons de Hulp te kunnen aanbrenge. Die van God verlaten werd, opdat wij nimmermeer van God verlaten zouden zijn. Laat ons dan op den Heere Jezus zien. In Hem vinden wij den eenigen Weg tot den Vader.

God geve dat ons leven zij een innige, verborgen omgang met den Heere, een algeheele overgave aan Zijn Wil, een hartelijk vertrouwen dat het, zooals Hij het doet, het beste is.

Dan zingen wij psalmen in den nacht, dan klinkt ook in donkere dagen nog een lied God ter eere. Want in de duisternis is Hij ons een Licht, op moeilijke wegen is Hij ons een steun:

Het zij niet in uw weg
Het zij niet in mijn weg
Zeer zeker in Zijn weg:
De Heer zal voorzien.

v. d. H.

DAAR IS GEEN HULP VOORHANDEN

Daar is geen hulp voorhanden,
Voorhanden dan van God:
Van God, die 's werelds banden
Heeft onder Zijn gebod.
Van God, die 's werelds lichten
Heeft onder Zijn gebied,
En, die 't weleer al stichtte
Dat 's menschen oogen ziet.

De zon op hoogen dage,
Schoon zij al brandig steekt,
Kan door haar hit niet plagen
Als Hij haar krachten breekt.
De maan in vochten nachte,
Schoon zij de leën verkoudt,
Heeft op ons leën geen krachtte,
Als Hij z'in warmte houdt.

Geen kwaad en kan u deren,
't Zij of gij buitenshuis
Uzelve moet geneeren,
Daar is geen vrees voor kruis,
't Zij of gij binnen deuren,
In uwen huize bent,
Geen kwaad kan u gebeuren
Van nu, tot aan uw end.

DIRCK RAFAËL CAMPHUYZEN.